

úvod zmatečnosti čís. 9 písm. b) Šu 281 tr. ř., že tímto výrokem nalézacího soudu bylo nesprávně použito zákona. Podle Šu 522 tr. zák. promíne se trest tomu, kdo zapovězenou hru oznámí. Oznámením rozumí trestní zákon — jak vyplývá z různých míst, kde užívá slova oznámiti, obzvláště z ustanovení §§ 62, 188 tr. zák. vůči vrchnosti učiněné vyjevení (sdělení) skutečností, o nichž vrchnost v této době ještě nemá vědomosti. V Šu 62 tr. zák., jakož i v Šu 331 voj. tr. zák. žádá se mimo jiné výslovně, by se oznámení stalo z lítosti. O takovém neb obdobném neb jinakém předpokladu ustanovení Šu 522 tr. zák. se vůbec nezmiňuje. Z toho plyne, že se v případě Šu 522 tr. zák. pachatel, který učinil vrchnosti sdělení o zapovězené hře v době, kdy vrchnost o ní ještě nevěděla, promítí trest pro pouhou skutečnost, že oznámil hru vrchnosti, aniž záleží na tom, zda jednal z vlastního popudu, či z podnětu cizího, zda jednal z té, či oné pohnutky a zda se rozhodl k oznámení bez jakéhokoliv nátlaku, či z důvodu, že se mu oznámení zdálo způsobitelným k odvrácení hrozící mu újmy. Zřejmě zřídka se zákon v úvaze, že zapovězené hry hrají se zpravidla tajně, tímto ustanovením potrestání jednoho hazardního hráče za tím účelem, by se vrchnost dověděla oznámením s jeho strany o trestném skutku a nabyla tím možnosti, stíhati a potrestati ostatní spoluhráče. Činí-li napadený rozsudek beztrestnost závislou na tom, že se oznámení stalo dobrovolně, to jest patrně bez jakéhokoliv nátlaku zevních poměrů, a odepřel-li stěžovateli beztrestnost z důvodu, že chtěl oznámením od sebe odvrátiti podezření z krádeže, tedy pro pohnutku, z níž se stěžovatel k oznámení rozhodl, použil tím zákona nesprávně co do otázky, zda tu jest okolnost, pro niž skutek přestal býti trestným. Bylo tudíž z důvodu čís. 9 písm. b) Šu 281 tr. ř. výrok, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem Šu 522 tr. zák., zrušiti. Se zřetelem na naznačený účel ustanovení, o které jde, sluší pro pojem oznámení předpokládati, že se vrchnosti vyjeví místo a doba trestného skutku, a osobnosti pachatelů a spolupachatelů. Tento obsah stěžovatelova oznámení není ve zrušeném rozsudku a jeho důvodech zjištěn, ba není ani zjištěno, že vrchnost (soud, státní zastupitelství, úřady bezpečnostní) neměla v době stěžovatelova oznámení ještě vědomosti o trestném skutku, jí sděleném. Proto nelze rozhodnouti ihned ve věci samé a bylo ji odkázati k novému projednání a rozhodnutí do první stolice a to, ježto jde již jen o přestupek, na místně příslušný okresní soud.

Čís. 2134.

Ideální souběh přečinu Šu 284 tr. zák. s přestupkem Šu 312 tr. zák.

»Vádou« ve smyslu Šu 284 tr. zák. jest i odmluva po výzvě k rozchodu (námitky proti ní). Spadá sem výrok: »Hanba vám, styďte se« vůči četníkům po výzvě k rozchodu.

(Rozh. ze dne 12. října 1925, Zm I 405/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. dubna 1925, pokud jím byl obžalovaný

sproštěn podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin podle Šu 284 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje proti osvobozující části rozsudku (pro přečin podle Šu 284 tr. zák.) důvod zmatečnosti čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. Nalézací soud sprostil obžalovaného z obžaloby pro přečin proti veřejným zřízením a opatřením podle Šu 284 tr. zák. s odůvodněním, že slova, která pronesl k četníkům, když tito vyzvali shluknuvší se lid k rozchodu, »hanba vám, styďte se«, nenaplníují objektivní skutkové podstaty přečinu podle Šu 284 tr. zák. (dání se do vady a hádky). Podle názoru nalézacího soudu vyžaduje se k pojmu vady a hádky, by mezi vadícími, nebo hádajícími se došlo k výměně názorů, od sebe odlišných, čehož při slovech, použitých obžalovaným, prý nebylo. Shledal proto první soud ve výrocích obžalovaného pro urážlivý jejich obsah pouze skutkovou podstatu přestupku podle Šu 312 tr. zák., nikoliv také souběžný s ním přečin podle Šu 284 tr. zák., jak posuzovala čin obžalovaného obžaloba. Názor nalézacího soudu vychází z nesprávného výkladu zákona. Za vadu se stráží dlužno pokládati i pouhou odmluvu, stala-li se po výzvě k rozchodu, projevuje-li se jí názor, přičící se vůli vrchnosti; dle toho stačí k naplnění onoho pojmu již pouhá skutečnost, že pachatel proti výzvě strážce k rozchodu činí námitky. To zřejmě činil obžalovaný v tomto případě, ježto, jak rozsudek zjišťuje, nejen neposlechl opětovného vyzvání k rozchodu (daného nejprve intervenujícím politickým úředníkem a opakovaného později četnictvem), nýbrž vykřikl ještě na četníky, konající službu, urážlivá slova: »Hanba, hanba vám, styďte se«, jimiž odmlouval proti výzvě k rozchodu, a jak rozsudek zjišťuje, dokonce způsobil, že se lidé začali znovu shlukovati. Při správném výkladu zákona naplňuje výrok obžalovaného nejen skutkovou podstatu přestupku Šu 312 tr. zák., nýbrž kromě toho také ideálně s ním se sbíhajícího přečinu podle Šu 284 tr. zák. Poněvadž první soud, vyloučiv právně mylně objektivní skutkovou podstatu přečinu, nezapomínal se subjektivní stránkou viny a neučinil potřebného zjištění v tom směru, nelze rozhodnouti ve věci samé a bylo proto oprávněné zmateční stížnosti vyhověti a uznati, jak shora uvedeno.

Čís. 2135.

Skutková podstata Šu 516 tr. zák. předpokládá jednání smilné, t. j. takové, jež dle vůle pachatelovy porušuje hrubě mravnost a slušnost po stránce pohlavní.

Jest »sváděním« ve smyslu Šu 132 tr. zák., snaží-li se pachatel přiměti osobu, která mu ani nemravným chováním ani známým způsobem života nedala k tomu podnětu, buď lichocením nebo vzbuzením její smyslnosti a pod. k vykonání nebo dopuštění smilného činu.